

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce

...

bytem ...

zastoupený advokátkou Mgr. et Mgr. Kamilou Mesiarkinovou
sídlem Josefská 8, Brno

proti

žalovanému

Náčelník Generálního štábu Armády České republiky
sídlem Vítězné náměstí 5, Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2021, č. j. MO 259945/2021-1304,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ředitele Agentury personalistiky AČR (dále jen „správní orgán“) ze dne 5. 8. 2021, sp. zn. 11299/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž správní orgán neudělil žalobci souhlas výjimečně vykonávat výdělečnou činnost podle § 47 odst. 1 a 145a odst. 1 písm. l) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání (dále jen „ZVP“).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobce byl převelen z pozice pilota – inspektora (odbornost výkonného vojenského letce, č. vojenské odbornosti 21) na pozici leteckého štábního (obor vzdušné síly, č. vojenské odbornosti 21). Žalobce je vedoucí starší styčný důstojník - specialista národního zastoupení ČR při Vrchním velitelství spojeneckých sil v Evropě (dále jen „SHAPE“) se sídlem v Mons, Belgické království. Žalobce vykonává zejména diplomatickou a koordinační aktivitu ve vztahu ke vzdušným silám NATO.
4. Žalobce podal dne 12. 7. 2021 správnímu orgánu žádost o udělení souhlasu výjimečně vykonávat výdělečnou činnost spočívající v činnosti leteckého instruktora u společnosti HELI CZECH, s.r.o. v Hradci Králové. Žalobce uvedl, že výdělečnou činnost měl již v minulosti povolenou.
5. Nadřízený žalobce, národní vojenský představitel ČR v SHAPE žádost doporučil ke schválení. Nadřízený se nevyjádřil k naplnění hlediska výjimečnosti, ale uvedl, že výdělečná činnost žalobce nebude zasahovat do výkonu jeho služby na zahraničním pracovišti.
6. Správní orgán posoudil žádost jako podnět k vydání personálního rozkazu podle § 145a odst. 1 písm. l) ZVP a při jeho posouzení postupoval podle § 47 ZVP a Metodiky k postupu služebních orgánů při udělování souhlasu s výdělečnou činností vojáků z povolání, kterou vydala sekce státního tajemníka Ministerstva obrany pod č. j. MO 65164/2017-7542 dne 6. 4. 2017 (dále jen „metodika“).
7. Správní orgán konstatoval, že na udělení souhlasu nemá voják z povolání nárok. Podle § 47 odst. 1 ZVP může služební orgán udělit vojákovu souhlas s výkonem jiné výdělečné činnosti pouze výjimečně, pokud tato činnost neovlivní jeho výkon služby nebo jiný důležitý zájem ozbrojených sil. Podmínka výjimečnosti má zabránit tomu, aby se předmětná výdělečná činnost stala u vojáka běžnou, nebo dokonce převažující. Základní hranicí správního uvážení je obecný zájem ozbrojených sil, tj. význam a užitečnost případně povolené výdělečné činnosti pro službu vojáka a ozbrojené síly jako celku, např. povolení činnosti lékaře v jiném zdravotnickém zařízení povede ke zvýšení jeho erudice.
8. Správní orgán neshledal důvod pro vyhovění žádosti žalobce, protože předmětná výdělečná činnost není pro odbornost žalobce přínosná. O přínosu výdělečné činnosti by bylo možné uvažovat, pokud by žalobce byl služebně zařazen jako výkonný letec. Žalobce však ve svém současném služebním zařazení činnost letce nevykonává. Správní orgán kromě toho poukázal na rozdíl mezi místem výkonu služby (Belgie) a místem výkonu výdělečné

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

činnosti (Hradec Králové) a dodal, že kvůli vzdálenosti nelze zcela vyloučit nepříznivý vliv výdělečné činnosti na výkon služby žalobce.

9. Ke dřívějšímu povolení výdělečné činnosti správní orgán uvedl, že žalobce pravděpodobně poukazoval na rozhodnutí velitele Společných sil ze dne 21. 4. 2011, č. j. 27484-59/2009/DP-2802/OsŠ (dále jen „rozhodnutí velitele Společných sil“), jímž byl žalobci udělen souhlas s výkonem činnosti obchodního pilota. Tento udělený souhlas měl však podléhat dalšímu řízení.
10. Správní orgán vydal dne 5. 8. 2021 prvostupňové rozhodnutí, kterým rozhodl o neudělení souhlasu.
11. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí dne 10. 8. 2021 odvolání, v němž uvedl, že před nástupem na zahraniční pracoviště SHAPE byl výkonným letcem, pilotem – inspektorem, a této činnosti se chce věnovat i po návratu. Žalobce konstatoval, že instruktorská činnost v rámci výdělečné činnosti je pro něho jedinou možností jak si udržovat teoretické a praktické schopnosti v létání a instruktorské činnosti, což je podstatné pro jeho další působení v Armádě České republiky (dále jen „AČR“). Získávání návyků v létání je dlouhodobý a finančně náročný proces, je v zájmu ozbrojených sil, aby si žalobce udržoval své schopnosti. Žalobce dodal, že výdělečnou činnost by vykonával v rámci osobního volna při pobytu v ČR a nebyla by rozsáhlá.
12. Žalovaný posuzoval přínos výdělečné činnosti pro zájem ozbrojených sil, a to jak pro službu vojáka, tak pro ozbrojené síly jako celek. Žalovaný předně vycházel ze služebního zařazení žalobce a popisu jeho služební činnosti.
13. Žalovaný uvedl, že žalobce je zařazen na služební místo vyšší styčný důstojník – specialista národního zastoupení ČR v SHAPE a jeho stěžejní služební úkoly spočívají v řízení systémových činností na zahraničním pracovišti, řízení rozhodujících podsystémů a plnění úkolů ve společném centru řízení vzdušných sil. Skutečnost, že byl žalobce před zařazením na zahraniční pracoviště výkonným letcem, pilotem – instruktorem, a že se chce této činnosti i po návratu věnovat, není podstatná, protože podle § 6 odst. 1 ZVP vykonává voják službu podle potřeb ČR na území ČR i v zahraničí. Žalovanému není ze služební činnosti známo přesné zařazení žalobce po jeho návratu z Belgie. Požadovaná výdělečná činnost není jedinou možností, jak si žalobce může udržet teoretické a praktické schopnosti v létání. Ačkoli lze z předmětu výdělečné činnosti dovodit jistou příbuznost s pozicí výkonného letce, nezbavuje tato okolnost žalobce v případě zařazení na původní místo povinnosti obnovit kvalifikaci na obsluhovanou techniku.
14. Žalovanému je známo z úřední činnosti, že žalobce není jediným bývalým výkonným letcem, který na zahraničním pracovišti vykonává funkci, jejímž obsahem není létání. Tato skutečnost nemá obecně nepříznivý vliv na návrat vojáka do pozice výkonného letce a žalobce nedoložil, proč by tomu v jeho případě mělo být jinak.
15. Žalovaný upozornil, že nemohl posoudit, zda by výdělečná činnost zasáhla do výkonu žalobcovy současné funkce, protože žalobce neuvedl zamýšlený počet hodin výdělečné činnosti za určité období. S ohledem na vzdálenost 1 000 km mezi Belgií a ČR však žalovaný obecně považoval výdělečnou činnost za rozpornou s důležitým zájmem služby. Skutečnost, že žádost byla doporučena přímým nadřízeným žalobce, není sama o sobě rozhodující, protože stanovisko nadřízeného je pouze jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

16. Žalovaný proto odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II.

Argumentace účastníků

17. Žalobce v žalobě vznesl tři žalobní body:

1) Výdělečná činnost je úzce spjata s činností žalobce v AČR a je pro ozbrojené síly objektivně přínosná. Není-li dohodnuto jinak, platí v AČR dlouhodobá praxe zařazování vojáků po návratu ze zahraničních pracovišť zpět na původní pozici, resp. k původní vojenské odbornosti. Tato praxe se týká i pilotů a odpovídá zásadě hospodárnosti AČR, protože výcvik vojenských pilotů je spojen s významnou finanční a časovou náročností. Není v zájmu AČR, aby žalobcovy pilotní schopnosti nebyly po jeho návratu využívány. Z tohoto důvodu neobstojí argument žalovaného, že udržování praktických a teoretických dovedností v létání a instruktorské činnosti není přínosné pro ozbrojené síly, resp. službu vojáka. Výdělečná činnost je způsobila udržovat a rozvíjet žalobcovy schopnosti a dovednosti týkající se létání a instruktorské činnosti. Sám žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí připouští, že výdělečná činnost je příbuzná se služební činností žalobce před převelením na zahraniční pracoviště. Shodná výdělečná činnost byla navíc žalobci v minulosti povolena, a to právě s ohledem na rozvoj jeho schopností. Kdyby žalobce po dobu svého tříletého převelení na zahraniční pracoviště nelétal a nevykonával instruktorskou činnost, došlo by u něho k podstatnému snížení jeho stávající profesní úrovně. Je pravda, že letecké dovednosti lze udržovat pomocí trenažéru, ale pro žalobcem užívaný stroj takový trenažér není v ČR certifikován. Tento způsob navíc neumožňuje výkon instruktorské činnosti, která je plnohodnotnou složkou odbornosti žalobce (pilot a inspektor).

2) Žalovaný porušil legitimní očekávání žalobce. Napadené rozhodnutí bylo překvapivé, protože v minulosti byl žalobci udělen souhlas s výdělečnou činností v oblasti civilního letectví (rozhodnutí velitele Společných sil č. j. 27484-59/2009/DP-2802/OsŠ). Toto rozhodnutí svědčí také o tom, že žalobce splňuje podmínku výjimečnosti.

3) Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože žalovaný neuvedl, proč výdělečná činnost ovlivní výkon služby žalobce. Argumentace žalovaného je pouze hypotetická. Žalobce k vlivu výdělečné činnosti uvedl, že by ji vykonával v rámci svého volného času a při příležitosti pobytu v ČR v době svého volna. Taková činnost by neměla vliv na výkon služby u AČR. Vzdálenost mezi Belgií a ČR není podstatná, protože žalobce by necestoval výlučně kvůli výkonu výdělečné činnosti. Měl-li správní orgán za to, že měl žalobce uvést počet zamýšlených hodin výdělečné činnosti, pak měl žalobce podle § 37 správního řádu vyzvat k doplnění žádosti. Žalobce dodává, že rozsah by nepřekročil 50 hodin za rok. Z toho vyplývá, že výdělečná činnost není spojena s finančním prospěchem zásadnějšího rozsahu.

18. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že návrat vojáka ze zahraničního pracoviště k původní vojenské odbornosti nelze s ohledem na § 6 odst. 1 ZVP paušalizovat. Není jisté, že žalobce bude po návratu vykonávat funkci výkonného letce (pilot – instruktor). Nicméně i kdyby byl žalobce po návratu zařazen na své původní místo, musel by si obnovit kvalifikaci na obsluhovanou techniku a podstoupit potřebné procedury, které jsou součástí plánu návratu vojáka ze zahraničního působení a cílí na dosažení požadované profesní úrovně a zařazení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

19. Žalovaný připomněl, že služební orgán při rozhodování o udělení souhlasu vychází především ze služebního zařazení vojáka a z popisu jeho služební činnosti. Žalobce v současnosti nevykonává činnost výkonného letce. Není rozhodné, že se této činnosti chce žalobce po návratu věnovat.
20. Žalovaný nevyzval žalobce k doplnění žádosti o dobu výkonu výdělečné činnosti, protože se nejednalo o důvod zamítnutí žádosti, ale pouze o vyvrácení argumentace uvedené v odvolání. Nadále platí, že činnost vykonávaná 1 000 km od místa výkonu služby není přínosná, a to ani za předpokladu, že by výkon nepřesáhl 50 hodin ročně. Ve dříve uděleném souhlasu služební orgán neshledal nepříznivý vliv výdělečné činnosti na službu žalobce, a to kvůli místu výkonu předchozí služební činnosti.
21. Žalovaný odkázal na metodiku a dodal, že služební volno, během něhož žalobce zamýšlel výdělečnou činnost vykonávat, má sloužit především k zotavení a odpočinku, nikoli k výkonu další pracovní činnosti, která může vytvářet stres a nepříznivě ovlivnit kvalitu výkonu služební činnosti na zahraničním pracovišti.

III.

Posouzení žaloby

22. Dne 10. 8. 2022 se ve věci konalo jednání před soudem, při kterém žalobce i žalovaný setrvali na své argumentaci z písemných podání.
23. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
24. **Ad 1)** Podle žalobce je výdělečná činnost úzce spjata s jeho činností v AČR a je pro ozbrojené síly objektivně přínosná. Výdělečná činnost je způsobilá udržovat a rozvíjet žalobcovy schopnosti a dovednosti týkající se létání a instruktorské činnosti. Sám žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí připouští, že výdělečná činnost je příbuzná se služební činností žalobce před převelením na zahraniční pracoviště.
25. Výkon výdělečné činnosti vojákem z povolání upravuje § 47 odst. 1 ZVP: „*Voják může výjimečně vykonávat výdělečnou činnost pouze s písemným souhlasem služebního orgánu, neovlivní-li tato činnost výkon jeho služby nebo jiný důležitý zájem služby.*“
26. Mezi účastníky soudního řízení správního bylo sporné, zda byla žalobcova výdělečná činnost přínosná pro jeho působení v ozbrojených silách AČR.
27. Podle § 47 odst. 1 ZVP musí být výdělečná činnost vojáka výjimečná. ZVP výjimečnost přímo nevymezuje, jedná se o neurčitý právní pojem podléhající interpretaci. Z jazykového výkladu vyplývá, že výdělečná činnost nesmí představovat hlavní zdroj příjmů vojáka (shodně str. 2 metodiky). Výjimečnost je dále nutné vykládat v souladu s účelem služebního poměru vojáka vyjádřeným v § 48 odst. 1 písm. b) ZVP: *svědomitě a řádně konat službu podle svých sil, znalostí a schopností. Řádný výkon služby je prvotní povinností vojáka.* Výdělečná činnost je proto výjimečná pouze tehdy, je-li přínosná pro odbornost vojáka v rámci jeho služebního zařazení, a tím také pro AČR jako celek (shodně str. 4 metodiky). Přínosnost se přitom posuzuje ve vztahu ke stávajícímu služebnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

zařazení. V takovém případě je totiž přínos nepochybný; nezávisí na budoucích okolnostech, např. na novém služebním zařazení.

28. Žalobce byl v rámci přechodu na zahraniční pracoviště převelen z pozice pilota – inspektora (odbornost výkonného vojenského letce, č. vojenské odbornosti 21) na pozici leteckého štábního (obor vzdušné síly, č. vojenské odbornosti 21). Podle popisu služební činnosti, založeného na poř. č. 1 správního spisu, se stávající činnost žalobce skládá zejména z řízení systémových činností v SHAPE, řízení rozhodujících podsystémů a plnění úkolů ve společném centru řízení vzdušných sil. Z navazujícího výčtu konkrétních činností vyplývá, že žalobcovy povinnosti spočívají v koordinaci a spolupráci, nikoli v obsluhování vojenské letecké techniky. Z tohoto důvodu není výdělečná činnost v podobě výuky teorie a praxe civilního letectví přínosná pro současné služební zařazení žalobce.
29. Na výše uvedeném nic nemění přání žalobce pokračovat po návratu ze zahraničí jako pilot – inspektor. Není jisté, zda žalobce bude opět zařazen na tuto pozici. V tomto ohledu budou rozhodující zejména potřeby ČR v okamžiku žalobcova převelení ve smyslu § 6 odst. 1 ZVP. Kromě toho žalobce nevysvětlil, jakým konkrétním způsobem má být výuka civilního letectví přínosná pro jeho odbornou úroveň v rámci vojenského letectví, např. z hlediska obnovení kvalifikace pro obsluhovanou vojenskou leteckou techniku. Shodný závěr platí ve vztahu k inspektorské činnosti žalobce. Žalobce pouze obecně uvedl, že v průběhu tříletého převelení k SHAPE u něho dojde k podstatnému snížení stávající profesní úrovně, a to v důsledku povahy jeho činnosti. Není zřejmé, proč by právě předmětná výdělečná činnost měla tomuto následku zabránit.
30. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že každý voják musí při návratu na pozici výkonného letce absolvovat všechny potřebné procedury. To znamená, že AČR má vlastní plán sloužící k obnovení kvalifikace výkonných letců, jímž musí letci projít, pokud se vracejí z jiného služebního zařazení. Tento požadavek nelze nahradit zkušenostmi z civilního letectví. Náklady na obnovení kvalifikace výkonného letce budou vynaloženy nezávisle na výdělečné činnosti. Z tohoto důvodu neobstojí žalobcovo tvrzení, že výkon činnosti leteckého instruktora předchází vynaložení nákladů AČR na obnovu žalobcovy kvalifikace.
31. Městský soud v obecné rovině souhlasí s žalobcem, že je v zájmu AČR, aby žalobcovy schopnosti byly co nejúčinněji využívány. Žalobce však nedoložil příznivý vliv předmětné výdělečné činnosti na své stávající profesní zařazení v SHAPE. Správní orgán proto postupoval po právu, když souhlas s výdělečnou činností neudělil. Žalobní námitka není důvodná.
32. **Ad 2)** Žalobce měl za to, že žalovaný zasáhl do jeho legitimního očekávání, když navzdory dříve udělenému souhlasu s výkonem výdělečné činnosti neudělil souhlas s výkonem totožné činnosti.
33. Žalobce může legitimně očekávat, že správní orgán bude postupovat tak, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly (§ 2 odst. 4 správního řádu). Městský soud proto zkoumal, zda je žádost žalobce ze dne 12. 7. 2021 založena na skutkově podobném základu jako žádost, která byla kladně vyřízena rozhodnutím velitele Společných sil ze dne 21. 4. 2011.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

34. Ze str. 3 prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že rozhodnutím velitele Společných sil byl žalobci udělen souhlas k výkonu činnosti obchodního pilota. Okolnosti posuzované žádosti se liší od skutkového stavu dřívější žádosti. Nynější žádost se netýká výkonu činnosti obchodního pilota, ale instruktora civilního letectví; a stávající služební zařazení (letecký štábní) je rozdílné od dřívějšího zařazení žalobce (pilot – inspektor). Za této situace nemůže žalobce oprávněně spoléhat na to, že správní orgán rozhodne o jeho žádosti stejně jako v roce 2011.
35. Městský soud žalobnímu tvrzení nepřisvědčil. Soud nepožadoval od správního orgánu předložení rozhodnutí velitele Společných sil, které ve správním spisu není založeno, protože žalobce nezpochybňoval obsah tohoto rozhodnutí, který byl ve stručnosti popsán správním orgánem na str. 3 prvostupňového rozhodnutí. Žalobce na str. 5 žaloby pouze uvedl, že mu souhlas s výdělečnou činností měl být udělen s ohledem na dřívější souhlas s výdělečnou činností v oblasti civilního letectví.
36. **Ad 3)** Žalobce považoval napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, protože žalovaný neuvedl, proč výdělečná činnost ovlivní výkon služby žalobce. Argumentace žalovaného je pouze hypotetická. Měl-li správní orgán za to, že měl žalobce uvést počet zamýšlených hodin výdělečné činnosti, pak měl žalobce podle § 37 správního řádu vyzvat k doplnění žádosti. Žalobce dodává, že rozsah by nepřekročil 50 hodin za rok. Z toho vyplývá, že výdělečná činnost není spojena s finančním prospěchem zásadnějšího rozsahu.
37. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76).
38. Žalovaný na str. 4 napadeného rozhodnutí konstatoval, že výkon výdělečné činnosti ve vzdálenosti 1 000 km od místa výkonu služby je způsobilý negativně ovlivnit důležitý zájem služby. Stežejní důvod spočíval ve vzdálenosti mezi Belgií a ČR. Toto odůvodnění je sice strohé, ale odpovídá výše popsaným nárokům na odůvodnění správního rozhodnutí.
39. Městský soud se však neztotožňuje s věcným posouzením vlivu výdělečné činnosti na žalobcovu stávající službu. Předně neobstojí tvrzení žalovaného, že nemohl zohlednit rozsah výdělečné činnosti, neboť žalobce neuvedl počet zamýšlených hodin činnosti za určité období. Řízení o udělení souhlasu dle § 47 odst. 1 ZVP je řízením o žádosti vojáka (str. 3 metodiky). V žádosti musí být mj. uveden časový rozsah výdělečné činnosti (str. 4 metodiky). Chybí-li v žádosti tento údaj, nemůže správní orgán rezignovat na jeho zjištění a musí žadatele vyzvat k odstranění nedostatku podle § 45 odst. 2 správního řádu. Žalovaný tak neučinil, a proto nemohl uzavřít, že rozsah výdělečné činnosti nebylo možné pro nečinnost žalobce posoudit.
40. Žalovaný chybně vyhodnotil vliv výdělečné činnosti na službu žalobce. Obecně je záhodné, aby voják vykonával výdělečnou činnost v relativní blízkosti místa výkonu služby. Větší vzdálenost (1 000 km) mezi místem výkonu služby a výdělečné činnosti však automaticky nepůsobí nepříznivě na výkon služby vojáka. Vliv vzdálenosti je nutné pečlivě posoudit s ohledem na konkrétní skutečnosti. Služební orgán se musí zabývat časovou náročností povolované činnosti; musí zvážit psychickou a fyzickou zátěž povolované činnosti; a zkoumat, zdali nedojde v důsledku povolení výdělečné činnosti k nežádoucímu zásahu do doby odpočinku a regenerace sil vojáka, které jsou potřebné pro

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

řádný výkon jeho služby. Tyto povinnosti plynou přímo z ustanovení § 47 odst. 1 ZVP. Žalovaný se těmito okolnostmi nezabýval, ačkoli žalobce v odvolání uvedl, že činnost nebude rozsáhlá a zamýšlí ji vykonávat v rámci osobního volna při pobytu v ČR, a pouze stroze konstatoval, že vzdálenost je způsobila zasáhnout do výkonu služby žalobce.

41. Žalobní námitka je proto důvodná. Městský soud však jedním dechem dodává, že tento nedostatek nepůsobí nezákonnost napadeného rozhodnutí ve smyslu § 78 odst. 1 soudního řádu správního. Je tomu tak proto, že předpoklady pro udělení souhlasu dle § 47 odst. 1 ZVP musí být naplněny společně. I kdyby žalovaný nově rozhodl o tom, že výdělečná činnost nemá nepříznivý vliv na výkon služby žalobce, stejně by souhlas žalobci nemohl udělit, a to pro nesplnění podmínky výjimečnosti. Právní postavení žalobce by se nezměnilo, akorát by došlo ke zbytečnému prodloužení správního řízení. Správní soudnictví neslouží k ochraně zákonnosti postrádající vliv na veřejná subjektivní práva osob (§ 2 soudního řádu správního).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

42. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
43. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. srpna 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

JUDr. Karla Č h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.